

„Komputer – czarodziej zbliżający światy”

W roku szkolnym 2004/2005 w Gimnazjum Nr 2 w Tomaszowie Lubelskim co tydzień prowadzę nietypowe zajęcia pozalekcyjne w pracowni informatycznej. Są to zajęcia, podczas których moi uczniowie z klasy II B spotykają się z wychowankami z ośrodka szkolno – wychowawczego.

W czasie wakacji zastanawiałam się nad tym, czy komputer nie mógłby stać się magicznym przedmiotem zbliżającym do siebie uczniów naszego gimnazjum i dzieci niepełnosprawne umysłowo. Te pierwsze uczyłyby się w atmosferze tolerancji, opiekuńczości i otwierałyby się na "inność". Te drugie mogłyby poczuć się dowartościowane, zdobywałyby umiejętności, poznawały nowych ludzi i nieznaną im świat informatyki.

Pomysł od realizacji dzielił tylko krok. W moim mieście jest ośrodek szkolno – wychowawczy. Nawiązałam współpracę z p. Ewelina Mróz – wychowawczynią z ośrodka i wspólnie postanowiłyśmy spróbować poprowadzić zajęcia rewalidacyjne z zastosowaniem komputera, przeznaczone dla dzieci z ośrodka. Opracowałyśmy program zajęć, harmonogram i tematykę spotkań i przedstawiłyśmy dyrektorom obu placówek., którzy pozytywnie zaopiniowali wyżej wymienione programy, a zainteresowanie dzieci spotkaniami, ich zaangażowanie przeszło nasze najśmielsze wyobrażenia.

W każdą środę przy komputerze w pracowni gimnazjum zasiada dwoje wychowanków z ośrodka, a przy nich nasz gimnazjalista. Zaproszone dzieci uczą się podstawowej obsługi komputera, rysują, piszą, grają. Wykonują proste prace, np. podziały godzin, które służą im w trakcie roku szkolnego. Dzieci z ośrodka są zafascynowane różnorodnością działań wykonywanych przy pomocy komputera. Są ciekawe wszystkiego i spontaniczne w swych poczynaniach, dumne z osiągniętych rezultatów. Pomagają im uczniowie z gimnazjum, którzy spokojnie objaśniają, jak radzić sobie z myszką i klawiaturą, i jak pracować z komputerem.

Uczniowie obu placówek są bardzo zadowoleni i chętnie uczestniczą w zajęciach pozalekcyjnych. Chcąc pochwalić się swoimi umiejętnościami, dzieci niepełnosprawne wykonały kartki świąteczne oraz okolicznościowe karneciki, które zostały wykorzystane podczas loterii fantowej i aukcji przeprowadzonej w gimnazjum.

Kiedy patrzę na moich uczniów, widzę, że wiele wynoszą z tych zajęć. Przestała dziwić ich odmienność zapraszanych gości, odkryli w nich bliskich sobie rówieśników, ludzi zwyczajnych, którym czasami trudno odnaleźć się we współczesnej rzeczywistości. Mam nadzieję, że zajęcia rewalidacyjne pozostawią w nich trwały ślad, że jako dorośli nie będą odwracać głowy od ludzi, dla których los był mniej łaskawy.

Aneta Świderek
nauczycielka informatyki
w Gimnazjum Nr 2 w Tomaszowie Lubelskim